УКРАЇНСЬКИЙ
Ь.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ціна 50 пф.

„The Word" - Ukrainian Weekly

СЛОВО

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Рік II. Регенсбург, неділя 27 січня 1946 Ч. 4. (11)

Конференція Об'єднаних Народів продовжує свою працю

Лондон. Пленарні збори Об'єднаних Народів проходять успішно. Дебати над звідомленням підготовчої комісії відкрив промовою американський міністер закордонних справ **Бирнс.** В своїй промові міністер вказав на те, що США розуміє свою відповідальність за світову політику та що він від імени свого уряду та від імени всіх своїх співгромадян присягає провадити **«повну безмежну співпрацю».** Бирнс підкреслив, що за те, що Об'єднані Народи змогли розпочати нині свою працю, світ найбільше завдячує трьом мужам: Франклінові **Рузвелтові,** Вінстонові **Черчілеві** й Йосипу **Сталіну.** Не слід очікувати від Об'єднаних Народів чародійних штук, треба уникати того, особливо в початковій стадії, що спричинює різні труднощі для Організації. Якщо Організація не одержить жадної підтримки, тоді не врятує її ніяка харта. Від зборів Об'єднаних Народів залежить майбутнє людства. Важливе значення має створення комісії для розв'язання проблеми щодо контролі атомової енергії. Світова Рада Безпеки мусить розв'язати питання збройних сил Об'єднаних Народів.

Після Бирнса виступали ще інші промовці. Так, напр., норвезький міністер закордонних справ від імени свого уряду заявив, що Норвегія становить себе в розпорядження Об'єднаних Народів і готова тісно співпрацювати під час миру так само, як це було підчас війни, та взяти на себе всі тягарі й відповідальність.

Голова іранської делегації Сейе Гассан Таквізадег вказав на великі труднощі, які спричинив його державі конфлікт у прикордонній провінції Азербайджану. Перська проблема буде пізніше віддана на розгляд Об'єднаних Народів, якщо до того часу не буде розв'язане це питання. В Лондоні серед дипльоматичних кіл пожвавлено обговорюють, чи перське питання передати на розгляд пленарним зборам чи світовій Раді Безпеки.

У зв'язку з перським питанням слід зазначити, що провідник турецької делегації заявив, що Туреччина не буде порушувати питання советсько-турецьких відносин.

17 січня зійшлися вперше на засідання Рада Безпеки.

18 січня виступив з промовою заступник шефа російської делегації Андрій Громико, який підкреслив провідну ролю великодержав у Раді Об'єднаних Народів. Громико осудив тенденцію переважити коштом малих народів голоси великодержав та не погодився з твердженням, що статут Організації Об'єднаних Народів є застарілий і потребує змін. Ревізія статуту Організації Об'єднаних Народів є, на думку Громика, небезпечною та може привести до «поважних наслідків». Таким чином Громико зайняв негативну позицію до висловленої англійськими колами думки про заміну Організації Об'єднаних Народів на світовий парлямент та до офіційного британського погляду щодо скасування права вета всіх великодержав на Раді Безпеки. Скоріше створення мандатної системи є, на його думку, одним з пекучих завдань Об'єднаних Народів для практичного здійснення основних принципів харти. Світову Раду Безпеки схарактеризував Громико як інструмент, яким можна буде здушити в початковій стадії усяку спробу напасника загрожувати мирові, спокійній праці і свободі народів.

Питання мандату порушив також британський міністер закордонних справ Бевін, який заявив, що Велика Британія готова почати переговори про віддання африканських округ. Танганїйки, Камеруна і Того під мандат Об'єднаних Народів. Подібні заяви склали прем'єри Австралії й Нової Зеляндії щодо північно-східньої Нової Гвінеї і західніх Самоа. Загальне вдоволення зборів викликала заява Бевіна про незалежність Трансйорданії та про питання Палестини, майбутність якої має бути вирішена з найбільшою увагою, після закінчення праці англійсько-американського комітету в справах Палестини.

В Лондоні почалася підготовча праця над умовами миру з Італією. Проект умови миру з Італією опрацьовуватимуть делегації США, Великої Британії, СССР і Франції, мировий трактат з Францією — британські і советські делегати.

Пленарні збори Об'єднаних Народів прийняли одноголосно та без дебатів пропозицію президента Спака, щоб створення контрольної комісії атомової енергії передати Раді Безпеки. Комісія Безпеки зійшлася під головуванням советського делегата від Української ССР Дмитра Мануїльського, щоб відкрити дебати над московськими постановами в справі контролі атомової енергії.

* * *

Президент Трумен на одній з пресових конференцій висловив своє задоволення з перебігу конференції Об'єднаних Народів та заявив: «Я вірю, що конференція виконає своє завдання, завдання служити справі утримання миру». Далі заявив президент, що деякі держави на Тихому океані, які були зайняті американцями підчас війни, якщо вони не є особливо важливими для безпеки США, будуть передані організації Об'єднаних Народів та віддані під спільний мандат кількох держав.

Димісія де Ґоля

Париж. **Шеф кабінету президента повідомив про димісію генерала де-Ґоля та підкреслив, що це рішення є остаточне. Де-Голь має намір цілковито зійти з політичної арени.**

Димісія де-Ґоля була викликана жаданням комуністів, щоб на місце уряду з коаліції трьох партій створити соціялістично-комуністичний уряд. Після того як генеральний секретар комуністичної партії Франції домагався цієї зміни на засіданні центрального комітету, де-Голь скликав засідання ради міністрів. Він заявив міністрам, що національні збори можуть голосувати за утримання коаліції. Після 15 хвилин де-Голь покинув засідання ради міністрів. Міністри продовжували ще далі свої наради. Де-Голь відмовився далі дискутувати над пропозицією комуністів та видав уповноваження повідомити про його уступлення.

Як здогадуються, національні збори зійдуться в найближчих днях, щоб вибрати нового президента.

Таємні розмови між СССР і Туреччиною

Лондон. Радіо Анкара оголосило звідомлення одного єрусалимського кореспондента, згідно з яким заступник комісара закордонних справ СССР Вишинський та турецький міністер закордонних справ Гассан Сака відбули трьохденну нараду в Анкарі, яку втримують у строгій таємниці. На цій нараді міністер закордонних справ Сака ніби запропонував уступлення для Советського Союзу провінцій Карс і Ардажан під умовою, що Росія не буде ставити жадних домагань щодо Босфору і Дарданелів та провінції Георгії. Вишинський ніби то заявив, що він готовий цю пропозицію передати своєму урядові. Кореспондент вважає за імовірне, що США та Велика Британія підтримали домагання Советського Союзу про відступлення Туреччиною провінцій Карс і Ардажан, що претензії СССР до Дарданелів вони відхилили.

Демократичні ідеали українців

Надзвичайно важливим для врятування й збереження Українців, що в наслідок военних подій опинилися за межами рідної землі, є витвір певного громадського світогляду, який був би основою поведінки кожного з нас серед своїх, з одного боку, і який зв'язував би нас як представників і членів української нації з сусідами й прогресивним людством.

Таким світоглядом є **світогляд демократичний,** тобто такий світогляд, який ставить своєю метою піднесення добробуту українського народу й залучення його до родини цивілізованих націй. Демократичний світогляд чи інакше **народоправський** світогляд сприймає **минуле** як вияв всіх стремлінь народніх мас до самодіяльности, до чину від народу і через народ. **Майбутнє** народоправський світогляд мислить собі як **вищий** ступінь минулого й сучасного у всіх проявах громадського життя, як діяльність **для народу.**

В житті українського народу, як нації, демократичний світогляд можна спостерігати з давніх давен. Грецький письменник свого часу зазначив, що наші предки — анти — жили в демократії, подібній до демократії старо-грецьких громад-держав. За княжих часів ми мали **самодержавні віча,** на які сходилися досвідчені люди-мужі й вирішували всі справи, аж до оголошення війни. Згодом, із зростом боярської верстви, що утворилася з членів княжих вояків-дружин, самодержавні віча втратили силу: їх замінили віча **державні,** які закликали князів і проганяли їх, коли вони не виконували волі народу або зловживали даною їм від народу владою.

Коли Україна підпала під владу литовських князів, а потім польських королів, демократичний світогляд українців зазнав ворожого ставлення з боку князів і королів. Це стремління і далі жити в народоправстві привело до повстання Богдана Хмельницького й переходу України «під протекцію царя московського», але з тим, щоб останній шанував козаче самоврядування, або, як казали тоді, **вольності.**

Московські царі й їх спадкоємці — російські імператори — не додержали умов «Переяславських пунктів» 1654 р., вони намагалися підпорядкувати собі цілком Україну, що чинила завзятий опір. Імператори тоді стали вживати ступневого способу ослаблення народоправства українського. Вони перетягли на свій бік частину козацької старшини, давши їй права дворян, а пізніше за її ж допомогою зруйнували 1775 р. найдавнішу й найсильнішу фортецю українського народоправства — Запорізьку Січ, ядро «вольностей війська запорозького», де всі законні приписи підписував — Кошовий отаман «з товариством» — формула, що нагадує суть англійського державного ладу — «король в парляменті».

Зруйнування Січі завдало народоправству на Україні тяжкого удару. Але переставши існувати в житті, народоправство не перестало однак жити в думках найкращих українців — як **ідеал,** як мрія. Цей ідеал знов ожив у творах новітньої української літератури, що її стали творити в XIX-ріці найкращі люди наші — мовою **народньою,** мовою основної маси українців — **селянства,** що чим далі, тим сильніше стало рости як суспільний чинник. Найкращі представники освіченої верстви українців, що їх батьки були змосколізувались, стали спільно із селянством до праці за визволення з кріпацтва й залишили нам твори, в яких вони досконало розробили до подробиць засади **новітньої** української демократичної ідеї, пов'язавши її з демократичними ідеями, що лягли в основу акту незалежности Сполучених Держав Північної Америки, проголошеної 1775 року, декларації прав людини й громадянина 1789 року (Франція) й пізнішими західньо-европейськими ідеями соціяльної, громадської демократії.

Наснажені тими демократичними ідеями, боролися українці і в XX столітті. Рухи за років революцій 1905 й 1916—20 відбувалися під знаком народоправства, під знаком здійснення демократичного ладу на всіх просторах України. Проголошення самостійности IV Універсалом Української Центральної Ради здійснювало народоправну форму ладу на Україні. Хоч і не вдалося їх цілком і надовго здійснити на рідній землі, проте вони не вмерли. Вони і нині можуть бути коротко висловлені так.

В справах загально-громадських: а) права людини й громадянина як необхідна умова особистої гідности й розвитку українця б) самоврядування — як основа для руху до суспільної справедливости.

В справах національних: державно-політична воля, незалежність — як засіб для повернення української нації в родини культурних націй.

Ця мета є логічним наслідком всього розвитку історії України.

Грицько М.

Берія уступив

Москва. Комісар внутрішніх справ (НКВД) СССР Берія уступив. На його місце призначено Круглова. Московське радіо пояснює зміну на становищі народнього комісара внутрішніх справ обтяженням Берії працею в інших ділянках. Новий комісар, генерал Круглов, був ще перед війною заступником Берії. Особа Круглова виставлена тепер на листі кандидатів до верховної ради. Щодо дальшої політичної кар'єри Берії нічого не відомо. Берія має тепер 46 літ та вступив до комуністичної партії в 1917 р., маючи 18 літ. Дотепер Берія користувався у Сталіна особливим довір'ям.

Не менш цікавим також є призначення генерала Йосипа Шікіна шефом центрального політичного управління червоної армії на місце генерала Олександра Щербакова, що недавно вмер. В той час як Щербаков був членом центрального комітету комуністичної партії та кандидатом до вужчої директорії — політбюра, ім'я Шікіна не виступало ні на членській, ні на кандидатській листах центрального комітету або політбюра. Отже можна припускати, що ці зміни на високих державних постах є перегрупованням серед партійного персоналу.

Збройні сили США в час миру

Вашінгтон. Як урядово повідомило американське військове міністерство, американські військові сили на 1 липня будуть мати 1.550.000 осіб. З цього числа 797.000 осіб передбачені як окупаційні частини в Німеччині та Японії. Ці заморські військові сили, а також невеликі стратегічні резерви в Америці, становитимуть контингент, який США дає в розпорядження військових сил Організації Об'єднаних Народів.

Морські сили США в мирний час, за повідомленням морського міністерства, складатимуться з 1079 бойових одиниць. Усі американські морські сили будуть поділені на три фльоти на Тихому океані, три — на Атлянтійському та одна фльота на европейських водах і Середземному морі.

ПОСТІЙНА ФЛЬОТА США НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

Вашінгтон. Як повідомляє міністерство фльоти США, Америка має намір постійно тримати свою фльоту на Середземному морі.

Самогубство російських полонених

Бад Тольц. Десять росіян, що були взяті до полону в німецьких одностроях, вчинили самогубство, коли їх мали відтранспортувати до Советського Союзу. Звідомлення головної квартири третьої американської армії додає до цього, що ще інші 21 російські полонені так тяжко себе поранили, що їх треба було забрати до шпиталю. 271 росіян, яких мали відтранспортувати кілька днів тому, відмовилися їхати та просили американських вояків, щоб їх застрілили. Інша група забарикадувалася та намагалася покінчити з життям, підпалюючи бараки. Сторожа табору змушена була вжити слізний газ, щоб дістатися ззовні до бараків.

В усіх цих випадках був один мотив: згадані вояки боролися по боці німців та були взяті до полону в німецьких одностроях. Вони були інтерновані в Дахав. На підставі постанови у Ялті, усі такі російські вояки мусять бути відтранспортовані до Советського Союзу.

ВИБОРИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Прага. Представники політичних партій національного фронту визначили термін виборів у Чехословаччині на день 26 травня.

ІТАЛІЯ ПРОСИТЬ ПРИЙНЯТИ ЇЇ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАРОДІВ

Лондон. Головна рада Організації Об'єднаних Народів одержала телеграму від італійського уряду, в якій він просить якнайскорше прийняти Італію до Організації Об'єднаних Народів. Головна ради вписала цю заяву до свого протоколу. Пропозицію, щоб кожне прохання про приняття передавати далі на розгляд Раді Безпеки, відхилено.

„Раби можуть спокійно здихати"

З нюрнберзького процесу

Нюрнберг. В дальшому ході нюрнберзького процесу зачитано акти обвинувачення. Британський прокурор обвинувачував **Деніца**, який 1 травня 1945 р. обійняв на кілька днів пост Гітлера — як «Фюрер» Німеччини. Головні злочини його полягають у підготові і здійсненні нападної війни та особливо доконані злочини в морській війні. Він був одним з найбільш фанатично відданих Гітлерові осіб. Акт обвинувачень наводить ряд фактів, з яких виявляється, що Деніц спричинився до безоглядного нищення кораблів і людей на морі. Це підтвердили також свідки — морський лейтенант Петер Гайсіг та капітан Карл Месле.

Далі зачитано обвинувачення проти **Редера**, який таксамо відповідальний за підготову і здійснення нападної війни як переконаний націст, який зробив фльоту інструментом націстів.

Американський прокурор, морський лейтенант Лямберій, обвинувачував кол. Гітлерового секретаря, директора партійної канцелярії **Мартина Бормана**, який не є присутній на суді. Він відповідальний за підготову нападної війни. Призначений пізніше на місце Гесса, як заступник Гітлера, він брав участь в опрацюванні та здійсненні всіх гітлерівських постанов, він відповідальний за всі опубліковані підчас його урядування закони. Своїми постановами, як політичний і організаційний провідник фольксштурму, продовжував непотрібну війну. Далі відповідальний він за конфіскацію церковного майна та за переслідування жидів. Крім відповідальности за уярмлення й нищення населення східньоевропейських країн, Борман відповідальний також за нелюдське поводження з полоненими.

Ставлення Бормана до східньо европейських народів ясне зі слів, які зачитав прокурор з одного документу, в якому Борман пише: **«Раби мусять працювати для нас. Оскільки ми їх не потребуємо, можуть вони спокійно здихати. Лікарської допомоги їм не треба. Ми не хочемо, щоб вони мали освіту. Вистачить, якщо вони зможуть рахувати до ста. Харчів вони повинні одержувати стільки, скільки лише вимагає конечність. Ми пани, все для нас у першу чергу!»**

Ці слова, як підкреслив лейтенант Лемберт, відкривають правдиве злочинне обличчя обвинуваченого.

Дальші акти обвинувачення були зачитані проти **Сейс-Інварти**, який негайно після вмаршу німецьких частин до Австрії розпочав переслідувати жидів і церкви. Далі, будучи заступником Франка у Польщі, він є співвинуватцем у націвських злочинах у Польщі. Не менше також його злочини у Голяндії, де він завів жорстокий режим та відповідальний за вивезення голяндських робітників.

Обвинувачений **Вільгельм Фрік**, кол. міністер внутрішніх справ та райхспротектор Чехії і Моравії, відповідальний за видання не менш 235 націстських розпоряджень, за переслідування жидів, за жидівські погроми та за страчення невиліковно хворих у шпиталях.

* * *

З черги забрала голос на нюрнберзькому процесі французька прокуратура. Головний французький прокурор де-Ментон докладно схарактеризував діяльність націонал-соціялістів та ті злочини, що їх вони вчинили. «Тотальна війна» — сказав він — «якою змовники надіялися здійснити свої цілі, у всіх своїх засобах була подиктована приматом німецької раси й запереченням усіх інших вартостей, вона послідовно вела до плюндрування, пустошення і повного нищення». Де-Ментон заявив далі, що націонал-соціялістичний уряд використовував примусову робочу силу для здійснення своєї програми **«винищення через працю»** усіх майже сусідніх народів Німеччини.

Вперше від початку нюрнберзького процесу перед трибуналом впало з уст де-Ментона слово **«кара смерти»**, якої він зажадав для обвинувачених. Він називав імена обвинувачених одне за другим та зараз за іменем подавав найголовніші злочини обвинувачених. Окремо розглянув прокурор такі злочини, як примусовий вивіз на працю до Німеччини та заявив, що з 250.000 осіб вивезених примусово з Франції вернулося на батьківщину живими лише 35.000. Особливо жахливі були також методи тортурування, яких вживали німці підчас переслухування полонених.

Далі продовжував обвинувачувати заступник головного французького прокурора Жан Герцог, що докладно виклав німецький плян «нищення через працю», який мав на меті здесятиківати населення окупованих країн та більшу частину його знищити. Крім того, він взявся обвинувачувати Заукаля, як відповідального за видавані від нього ганебні закони.

ОСІДОК ОБ'ЕДНАНИХ НАРОДІВ

Ню-Йорк. Комісія для вибору місця осідку Організації Об'єднаних Народів в США запропонувала місто Атлянтик Сіті місцем тимчасового осідку цієї організації. Місто Атлянтик Сіті є відомою купелевою місцевістю над побережжям Атлянтійського океану і розташоване на південь від Ню-Йорку.

ЗНОВУ ЗАВОРУШЕННЯ У ГРЕЦІЇ

Атени. Як повідомляє Ройтер, 2000 членів правої «Х»-організації зайняли велике портове місто Калямата. Грецький уряд вислав проти ворохобників моторизовані колони військ, а грецькі літаки скинули над містом летючки, в яких повідомляється, що це місто відповідатиме перед наглим судом. Військові суди вже приготовлені на видання негайних присудів. Грецький прем'єр Темістокл Софулос видав заклик до населення підтримувати спокій. «Х»-організація тримає ряд осіб, у тому числі жінок, як закладників.

ПРОТИВНИКИ БЕНЕША В ЧСР

Прага. Чехословацький уряд безпеки сповістив, що арештовано декілька учасників змови, які мали намір повалити режим Бенеша.

Празький часопис «Свободне Ческословенско», орган чеської армії, робить закид, що опозицію, яку саме тепер влада знищила, зорганізував чех генерал Прхала, який перебуває в Лондоні на вигнанні.

Як відомо, ген. Прхала в 1939 р. був у Карпатській Україні, потім, після німецької окупації Чехії, утік до Англії, де виступав проти Бенеша, не погоджуючись з політичною лінією президента ЧСР щодо тісної співпраці з Советським Союзом.

СХІДНІ КОРДОНИ ПОЛЬЩІ

Москва. Як офіційно повідомлено, советський уряд ратифікував договір з Польщею, що був заключений в серпні м. р., про усталення нового советсько-польського кордону. На підставі цього договору Польща уступила Советському Союзові землі заселені українцями та білорусами. За підставу взято т. зв. лінію Керзона, яка в порівнанні до кордону 1939 р. в деяких місцях є кориснішою для Польщі.

З подій у Китаї

АМЕРИКАНСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ НЕ ВПУСТИЛИ ДО МУКДЕНУ

Китайські національні війська ввійшли до Мукдену, але при цьому символічному прилученні Манджурії до Китаю не було американських кореспондентів. Їх не впустили доти, доки там були советські війська.

Спізнена телеграма «Асошіейтед Прес» свідчить, що представник генерала Ту-Лі-Мінга, командувача китайських національних військ у Манджурії, сказав кореспондентам, що вони не можуть увійти до міста, бо росіяни вважають їх за ворогів. Цю вістку, сказав він, одержали від китайської прогресивної партії в Мукдені.

Американські кореспонденти звернулись до своїх центрів з проханням внести протест до президента Трумена та ген. Джорджа Маршала, американського амбасадора в Китаї.

Мукден зайняла 26 китайська дивізія, привезена потягом із Сінмін, що є 30 миль на захід від Мукдену.

Не зважаючи на умову центрального уряду з комуністами про припинення воєнних дій, з кількох осередків надійшло повідомлення, що там відбуваються бої. Оповіщають, що комуністи заатакували й зайняли манджурську пристань Ішкову за кілька годин після того, як умова набула правної сили. Представник комуністів скаржиться, що національні війська нападали на позиції комуністів у п'ятьох провінціях.

Представники влади в Чункінгу та комуністичні керманичі висловлюють занепокоєння з приводу того, що бої відбуваються, але вважають, що розпорядження про припинення воєнних дій ще не дійшло до всіх відтинків фронту.

КИТАЙ ВИЗНАВ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЗОВНІШНЬОЇ МОНГОЛІЇ

Москва. Прем'єр зовнішньої Монголії маршал Чолбалзан повідомив про одержання урядової заяви від китайського міністерства закордонних справ про визнання незалежности зовнішньої Монголії. Монгольська народня республіка в скорому часі вишле свого дипломатичного представника до Китаю.

Американська пшениця для Европи

Вашінгтон. Як повідомляє міністерство сільського господарства США, харчевий стан в Америці і покращення транспортових можливостей дає змогу здійснити найбільший в історії Америки експорт пшениці. Американські урядові кола опрацювали вже плян, за яким передбачено впродовж перших шести місяців цього року вислати велику кількість пшениці і пшеничної муки до европейських країн та Далекого Сходу, що терплять нужду. В січні має бути відтранспортовано в цілому 288.000 тон пшениці і пшеничної муки. На лютий передбачено 387,000 тон. Пізніше має бути відправлено 300.000 тон до Франції, а також і французької північної Африки і французької окупаційної зони в Німеччині. Бельгія одержить 30.000 тон, Голяндія — 21.000, Португалія — 12.000 та Норвегія, Еспанія й Швайцарія — кожна по 8.000 тон.

Масові страйки в США

Вашінгтон. Страйки в США тривають. Робітники закладів Дженераль Мотор страйкують вже два місяці. Далі страйкує 200.000 робітників електричної промисловости, а з 15 січня застрайкувало приблизно стільки ж робітників великих закладів м'ясної промисловости; коли взяти ще на увагу страйк деякої частини телефонних робітників та проголошений в неділю 20 січня страйк близько 800.000 робітників сталевої промисловости, то в США страйкує тепер майже один мільйон 600 тисяч чоловіків і жінок.

З інших країн також надійшли вістки про різні страйки. У французькому Сенегам застрайкували кольорові робітники, домагаючись такої самої заробітної платні, яку мають французькі робітники. У Парижі закінчився страйк м'ясників після того, як уряд встановив ціну за кіло м'яса 100 франків. 18 січня не вийшли паризькі часописи, бо застрайкували технічні робітники друкарень.

В Греції 16 січня почався страйк державних урядовців. Того ж самого дня почався страйк робітників текстильних фабрик в Нагпурі в Індії.

Німецькі справи

ПРИВЕРНЕНО СВОБОДУ ЦЕРКВИ В БАВАРІЇ

Вюнхен. Засідання ради міністрів Баварії одноголосно затвердило запропонований прем'єром Гегнером проект закону про відносини між церквою і державою. На підставі цього закону правно відновляються в усіх школах навчання релігії. Прем'єр підчас пресової конференції заявив, що цим законом знову цілком привернено свободу церкви.

ПЕРШІ ВІЛЬНІ ВИБОРИ У ВЕЛИКОМУ ГЕССЕНІ

Вісбаден. В неділю 20 січня відбулися вперше за тринадцять років в 17 округах Великого Гессену вибори до громадських рад у населених пунктах, що мають до 20.000 населення. Найбільше голосів одержала соціял-демократична партія (38,8 відс.); далі йдуть християнсько-демократична унія — 26,4 відс., комуністи — 4,4 відс., ліберальні демократи — 1,5 відс. та різні місцеві групи й спільні листи — 24,5 відс. 27 січня такі ж вибори відбудуться в Баварії, Вюртенберзі — Бадені та в решті 22 округах Великого Гессену.

УПРАВЛІННЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗОНИ

Вашінгтон. Державний секретар США заявив, що правління американської окупаційної зони в Німеччині і після переходу до рук американської цивільної влади буде підлягати воєнному міністерству США. Залишаться в Німеччині і американські військові сили. Державний секретар повідомив далі, що до Німеччини прибуде ще 16 військових місій менших країн, які будуть зв'язковими органами своїх урядів при аліянтській контрольній раді.

ДИМІСІЯ МАННЕРГАЙМА?

Гельсінки. Фінські часописи повідомляють про тяжку хворобу фельдмаршала Маннергайма та можливу його димісію. «Уусі Суомі» пише, що в політичних колах цими днями докладно обговорено можливе уступлення президента, що це уступлення може статися кожної хвилини. Часопис «Гувідстагсбладет», покликаючись на добре поінформовані джерела, подає, що є намір негайно розв'язати цю проблему.

АРЕШТ РОДИ ЧЕРЧІЛЬ

Відень. Англійське представництво склало протест проти дій російської влади, яка заарештувала 14 січня Роду Черчіль, кореспондентку лондон. часопису «Дейлі Мейл». Советська сторожа затримала її в дорозі до Будапешту й повернула назад до Відня.

СПЕЦІЯЛЬНЕ УПОВНОВАЖЕННЯ ДЛЯ ДЖЕКСОНА

Вашінгтон. Президент Трумен уповноважив американського головного прокурора Джексона розпочати слідство проти всіх осіб, що їх обвинувачено як воєнних злочинців. Це уповноваження поширюється також на членів тих груп, які будуть признані міжнароднім трибуналом як злочинні організації.

ФРАНЦУЗЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОТИ ФРАНКА

Париж. Французькі національні конституційні збори прийняли постанову, в якій жадають зірвання дипльоматичних зносин з Еспанією Франка та визнання еміграційного еспанського республіканського уряду. Одночасно збори пропонують французькому урядові забезпечити еспанським втікачам гостинне прийняття у Франції. Проти цих постанов ніхто не голосував, лише посли правого республіканського союзу утрималися від голосування. Здійснити цю постанову, як перед тим заявив міністер закордонних справ Бідо, не може одна Франція. Це може статися лише в повному порозумінню з іншими великодержавами.

ГЕНЕРАЛ МОРГАН ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ЙОГО УСУНЕННЯ

Лондон. Генерал сер Фрідерік Морган, що його недавно усунено з посту директора УНРРА в Німеччині за виявлене ним незрозуміння і брак співчуття до жидів, склав протест проти його усунення. Морган буде мати нагоду обговорити справу особисто з директором УНРРА др. Леманом.

БЕЛЬГІЯ ЗАЛИШИТЬСЯ РЕСПУБЛІКОЮ

Брюссель. Як повідомив бельгійський прем'єр ван Аккер на пресовій конференції, бельгійський уряд відхилив нову пропозицію короля Леопольда, в якій він пропонував справу повороту його на трон винести на розсуд народові.

ЗАМОРДОВАНО 1.200.000 ОСІБ

Мінськ. В Мінську незабаром почнеться перед советським військовим судом процес проти трьох німецьких генералів та кількох вищих офіцерів, які відповідатимуть за масові мордування та інші знущання, вчинені на советських громадянах, а також за знищення багатьох міст. Представники прокуратури заявили, що підчас німецької окупації на Білорусі було замордовано понад 1.200.000 советських громадян та 380.000 вивезено на примусові роботи.

ФРАНЦУЗЬКА ЗАЯВА ПРО СААР ТА РУР

Париж. Французький міністер закордонних справ Георг Бідо на закінчення трьохденних дебатів у парляменті виступив з заявою про закордонну політику Франції, в якій між іншим сказав, що область копалень Саару повинна бути знову власністю Франції та включена до французької митної й валютової системи. На думку Бідо, область Руру має бути політичною одиницею, поставленою під політичне й господарче міжнародне управління. Багатства Руру повинні бути власністю усієї Европи.

ДЕСЯТЬ БІЛЬЙОНІВ МАРОК

Вашінгтон. Американське міністерство закордонних справ урядово повідомило, що дальші розмови про розподіл нім. репарацій відбудуться в Брюсселі наступного місяця. В цих розмовах візьме участь 18 держав, крім СССР і Польщі, які свою частину репарацій вже одержали у вигляді німецького капіталу та промислових устаткувань.

Загалом репараційні жадання доходять до одного більйона долярів (десять більйонів марок). Британська репараційна конференція буде ділити репараційну належність не в окреслених сумах, а в відсотках від загальної репараційної суми. Як вже повідомлялося, американська й англійська частина становить кожна по 28 відс.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

* Три прем'єри в американській окупаційній зоні та п'ять надпрезидентів з британської зони будуть найближчим часом відбувати спільні конференції.

* Знищений підчас війни бенедиктинський манастир у Монте Кассіно буде, за участю аліянтів, відбудований у його первісному вигляді.

* У Празі 15 січня розпочався процес проти Карла Франка, колишнього райхсміністра для Чехії та Моравії.

* З Мадярщини почалося переселення 480.000 німців.

* Колишній британський прем'єр В. Черчіль прибув до Ню-Йорку.

* Колишній німецький посол у Берні др. Отто Кехер повісився в таборовому шпиталі в Людвігсгафені.

* В Чехії поблизу німецького кордону знайдено архів судетсько-німецької партії.

* Мирова конференція з Італією має початися перед 1 травнем. Франція погодилася на визначення Парижу місцем цієї конференції.

* В Греції 31 березня відбудуться загальні вибори до грецького парляменту.

* В грецькому портовому місті Вольо підчас зудару між поліцією та членами лівої радикальної організації вбито 3 особи та 15 поранено.

* Велика електрифікаційна програма США передбачає впродовж п'яти років забезпечити електричною енергією 3.566.000 сільських абонентів.

* В одному селі біля Мінденту (Вестфалія) в церкві за фальшивою стіною британські офіцери знайшли корону останніх німецьких імператорів та 15 доз нюхального тютюну Фрідріха Великого.

* Перед узбережжям Палестини британські повітряні і морські сили затримали корабель, що перевозив жидів до Палестини, які не мали в'їздових віз.

* Панамський канал має бути забезпечений перед діянням атомової бомби та повітряної фльоти.

* Бельгійські соціялісти відхилили пропозицію комуністів виступати спільним фронтом підчас виборів у Бельгії 17 лютого.

* Мадярський прем'єр Тільді заявив через радіо, що Мадярщина ще перед кінцем січня проголосить себе республікою.

* Відкриття жидівського конгресу у Мюнхені відсунено з 20 на 27 січня, тому що ще не прибули до Мюнхену голова виконавчого комітету світової сіоністичної організації Давид бен Гуріон та Елія Добкін, керівник еміграційного відділу.

* Комуністична партія Німеччини одержала дозвіл діяльности на цілу Баварію.

* З одного із аргентинських таборів утекло 12 інтернованих там членів кол. залоги бойового німецького корабля «Граф Шпее», що мали бути переслані до Німеччини.

* Біля Марселя впав британський транспортовий літак, що віз кол. полонених з Сінгапуру. Підчас катастрофи згинуло 22 пасажири.

* Кілька еспанських роялістів прибуло до Ліссабону, щоб зустрітися там з претендентом на еспанський трон дон Жуаном, на приїзд якого до Португалії очікують у найближчому часі.

* Британська військова влада арештувала трьох директорів гамбурзьких фірм як воєнних злочинців, бо вони регулярно постачали пруський квас для отруювання в'язнів у концентраційних таборах.

ГАБСБУРГИ ПОДОРОЖУЮТЬ ПО АВСТРІЇ

Відень. Як повідомляє радіо з Грацу, члени колишньої австрійської імператорської родини — Карл, Рудольф та Людвіг фон Габсбурги прибули до Австрії. Габсбурги подорожують, без спеціяльного дозволу аліянтських військових влад, у французьких областях. Аліянтська влада заявила, що члени габсбурзької родини ніколи не одержували дозволу носити однострої однієї з аліянтських держав. Щодо Габсбурзького питання військова влада заявила, що вважає його за внутрішню проблему Австрії.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ СУДЕТСЬКИХ НІМЦІВ

Лондон. Як повідомляє «Таймс», в Празі очікують на прибуття американського зв'язкового офіцера, полковника Нічельсона, з яким має бути обговорений спосіб перевезення судетських німців до американської окупаційної зони. Урядово повідомляють, що до американської окупаційної зони буде прийнято 1.750.000 німців. Совєтська влада погодилася прийняти до своєї зони до 1.500.000 німців.

ПЕРШИЙ ПЕРЕДПАРЛЯМЕНТ

Штутгарт. В Штутгарті зійшовся на перше засідання передпарлямент для Вюртенбергії-Баден. Члени його призначені урядово з різних німецьких партій і груп населення.

Братня допомога

Українці Спол. Держав Америки й Канади провадять жваву акцію в справі допомоги українській еміграції, яка потрапила у великій кількості до різних країн Европи та найбільше її перебуває на терені англо-американської зони. Вістки з Америки приходили й раніше, проте в останні дні, хоч із значним запізненням, ми отримали кілька чисел часопису «Америка», що виходить у Філядельфії. Багато цікавого матеріялу знаходимо там. Зворушує нас піклування американських українців, які подають нам теплу братню руку допомоги. Наші брати виступають в обороні прав всього українського народу й зокрема боронять нас, наше право жити в демократичних країнах, користуватися захистом демократичних законів.

Перечитуючи рядки цікавих статтей, ми зворушені та вдячні американським братам за прояв уваги й дбайливої опіки. Ми не маємо змоги передруковувати статтей з цих часописів, обмежуємось тільки наведенням відозви, вміщеної в часописі «Америка» від 1 грудня м. р.:

„Український Допомоговий Комітет закуповує харчів за 50 тис. долярів

Об'єднаний Український Американський Допомоговий Комітет зробив новий важливий крок в організації і наданні допомоги нашим скитальцям в Европі, а саме: наш Допомоговий Комітет став членом «Кооперації для Американських Пересилок до Европи», скорочено — КАРЕ. Це уможливлює йому закуповувати дешево, по зниженій ціні, харчові припаси у великій кількості та пересилати їх скоро і безплатно, даром, на адресу українських допомогових організацій в Европі, Франції, Італії, Німеччині, Австрії, Швайцарії та в інших країнах Европи.

Організацію КАРЕ засновано в Ню-Йорку дня 26. XI. 45, а український допомоговий комітет став одним з її членів-основників, склавши свій уділ в розмірі 2,5 тис. долярів.

Ця організація створена спільно всіма допомоговими організаціями Америки на кооперативних основах та з підтримкою президентської Допомогової Ради, як і Департаменту Стану. Головою обрано Доналда Нелсона, кол. голову ОПА, а першим заступником є ген. В. Гаскел, котрий був головою подібної організації підчас першої світової війни. Від Об'єднаного У. А. Допомогового Комітету увійшов до складу директорії Каре др. Володимир Галан.

За словами п. Нелсона, організація КАРЕ має почати діяльність 1 грудня ц. р., а посилки повинні бути видані в Европі вже на Різдво. Докладніші відомості про методи праці будуть подані окремо.

УНРРА віддала до диспозиції цієї організації 7.700 тис. пакунків з військовою поживою, які можна буде вжити негайно. Користаючи з цього, Український Допомоговий Комітет приступає до закупу цих харчів на суму до 50 тис. долярів. Тому **всі місцеві Укр. Організації і Комітети повинні негайно вислати усі зібрані гроші до Допомогового Комітету, щоб він міг закупити найбільше число цих пакунків».**

Багато уваги присвячує справам найновішої еміграції в Европі щоденник «Свобода», що виходить у Ню-Йорку, тижневик «Українська Громадська Пора», що виходить у Детройті і, мабуть, усі інші українські часописи, які боронять національні інтереси України. Тільки ми не маємо змоги ті часописи читати, бо чомусь і досі їх не пускають на терени Німеччини. Випадкові числа потрапляють дуже рідко, і з них ми довідуємось про виступи наших братів в обороні нас і України.

Концерти капелі „Україна"

За короткий час свого існування хорова капеля «Україна» здобула собі загальне визнання скрізь, де доводилося їй виступати. Навколо невеличкого гуртка співаків колишньої львівської капелі згуртувалося чимало інших хористів, які під керівництвом свого диригента, прекрасного знавця української пісні проф. Г. Нестора вивчили багатий репертуар, що дав великий успіх і в Авгсбурзі, і в Ульмі, і в Мюнхені, і в Карльсфельді.

У барвистому народньому вбранні розпочала капеля в Карльсфельді свій виступ співом колядок та щедрівок. Старанно виконані ці чудові зразки релігійної народньої творчости показали майстерність обдарованих співаків. Радість з приводу Народження Христа яскраво передана в колядці «Ой, Видить Бог» в обробці Степенка, З ніжністю та зворушливим піднесенням проспівана колядка в обробці Степенка «На Йорданській річці тихо вода стояла». Ті ж захоплені почуття народу виразно переказані і в колядці «Нова радість стала», обробка Кошиця. З низки колядок в обробці Ступницького, колядка «Жала Улянка шовкову траву» відзначається добрим відчуттям хороетнографічного кольориту, а інша, «Ой дозволь, пан-хазяїн» — побутовий малюнок про Святвечір, передана у зворушливо-мальовничих фарбах. Майстерно, з почуттям виконано «Ой рано, рано кури запіли». Кілька щедрівок, особливо незрівняний «Щедрик» Леонтовича, виконаний ніжно, витончено і з великим відчуттям стилю, а також гуцульська щедрівка «Добрий вечір» в обробці Гайворонського, з характеристичним підкресленням особливостей західньо-українського фольклору та в обробці Степенка «Ой сивая та зозуленька» довершили успіх відділу колядок та щедрівок.

З кількома піснями виступив чоловічий хор. Коли народня пісня в обробці Людкевича «Чорна ріллля ізорана» прозвучала невиразно, то «Максим козак Залізняк», в обробці Лисенка, з яскравим піднесенням передав героїку козаччини, а в порі запорожців з поеми «Гамалія» відтворено справжню мужність і відвагу героїв морських походів.

Мішаний хор проспівав зворушливий хоровий твір Степенка «Вкраїна-мати», з великою силою передавши безкраю любов до батьківщини, прагнення до волі та праці. Авдиторія вислухала цю пісню стоячи. У Степенковій кантаті Шевченкові правдиво інтерпретовано палку любов народу до свого великого поета, а в прекрасному хорі «Туман хвилями лягає» з опери «Утоплена» (муз. Лисенка) помітна бадьорість, свіжість голосів, багатство і мальовничість звукових фарб. Жвавість, грайливість, живий гумор супроводжував виконання жартівливої пісні «І шумить, і гуде» в обробці Верьовки та «Сусідки» Яцикевича, де добре додержано відповідного ритму і темпу. Добре пройшла також пісня про красуню Гандзю в обр. Котка. Концерт закінчився піснею «Засяло сонце золоте», муз. Недільського, де так само капеля талановито передала відважність козаків у поході та славному бою за рідний край.

Успіхові виконання сприяла і акомпаніяторка-піяністка Степанова, яка чимало допомагала співакам в інтерпретації різноманітних пісень.

Г. Л.

Гомін молодої Білоруси

Білоруси — мешканці оселі в Регенебурзі, а з ними й українці та інші громадяни мали несподівану приємність: завітав до нашого міста осідку Білоруський Концертовий ансамбль під керівництвом пані Янушкевич і 19, 20 та 21 січня влаштував три своїх виступи. Ансамбль відіграв дві п'єси (« Сон у Колядную ноч» — Різдвяна казка й «Нечеканьня заручины» — жарт на одну дію) Ковалевського та виконав низку народніх пісень і танців.

Народне мистецтво братнього білоруського народу таке нам близьке своїми мовними й хореографічними формами та мелодією, що сприймається, як своє рідне. Жваві танці («Метелиця», «Бульба» тощо) нагадують наші подібні народні твори, в яких відбивається побут селянського люду, його радощі, його буття та звичаї й гумор, пісні, що оспівують кохання, виливають вічну тугу за щастям, тужать за правдою, за щирістю, за всім прекрасним, що здібна витворити людина. І форми народнього гумору білоруського так нас діймають безпосередньо й щиро, коли слухаємо дотепи, веселі пісні або спостерігаємо комічні ситуації сценічної штуки.

Білоруський концертовий ансамбль прекрасно підготований до виконання свого мистецького завдання. Він увесь кожним своїм виступом чарує глядача досконалим виконанням. Вінки білоруських пісень і танців, перемішані з дотепами конферансьє (п. Ковалевський), становлять основу програми. Поряд з тим ансамбль посідає сили для досконалого виконання балетних чисел, маючи в своєму складі таких балерин як Л. Варакса (керівниця хореографічної частини) та Віра Філіпова — акробатки від танцю й інших, прізвищ яких нам не вдалося з'ясувати. Л. Варакса прекрасно виконала вальс Штраєса та майстерно провела кілька клясичних танців сама і в гурті своїх здібних партнерок. Особою ансамблю в його балетній частині є, безперечно, Віра Філіпова. «Акробатичний етюд» і «Циганський танець» в її виконанні був вершком мистецького досягнення. Неймовірна гнучкість тіла, майстерне володіння кожним органом, зокрема руками й пальцями та зламами талії дають змогу артистці виконувати найскладніші креації й розвинути швидкість, що, проте, не порушує граційности руху.

Гарно співає жіночий квартет та дует і загалом усі жінки (в цілому ансамблі ми спостерегли тільки двох чоловіків) сповнюють програму мистецьким змістом.

З надзвичайним гумором і майстерністю проспівала кілька фольклорних пісень п. Янушкевич та спільно з п. Ковалевським відтворила лубок.

Режисер драматичних вистав І. Кир'янов виконав своє завдання добре. Музичне оформлення та супровід на клавірі провів композитор Олімпій Раєвський з властивою йому досконалістю.

Три вечори ансамблю показали нам мистецькі досягнення молодої Білоруси, яка живе, пручається і досягає творчих успіхів. Вага цих виступів величезна. Вони свідчать передусім, що при бажанні й гармонійній співпраці невеликого гурту виконавців можна обслуговувати духові потреби своєї національної групи й популяризувати білоруське мистецтво серед чужинців. Білоруський Концертовий ансамбль боре труднощі й перепони. Він прямує до своєї мети — досконало репрезентувати рідне мистецтво.

Дм. Сіяч.

КОНЦЕРТ У БАЙРОЙТІ

Музично-вокальна секція українського табору в Байройті з самого початку своєї праці здобула собі добре ім'я серед земляків та серед чужинців. Виступала секція не лише в Байройті, а й по навколишніх ближчих містах: в Бамберзі, Кульмбасі тощо, де живуть українці. Ця мистецька організація ввесь час збільшується та поповнюється добрими силами. Хоч фахових сил тут небагато (значна більшість — аматори), але секція добре налагодила працю.

Найбільшим успіхом у праці був виступ музично-вокальної секції в Вагнерівському театрі в Байройті. У великій залі майже не було порожніх місць. Концерт був влаштований тільки для чужинців та американців. Мабуть ніколи ще на своєму віку славетний театр не приймав такої різноманітної публіки, де б було багато представників різних національностей, крім — німців. Барвисті українські національні строї, облиті червонястим сяйвом ламп, з самого початку захопили чужинців. Багатьом із них може вперше в житті доводилося бачити таку барвисту картину — синів і дочок славного, але безталанного краю. Українські колядки, хорові та сольові пісні, народні танки, виступ піяніста В. Вишневського — ось коротко програма вечора. Особливо припали до серця глядачам українські народні танки у виконанні п. Русина та п. Пецкала. Відомий оперовий співак п. Руснак завоював симпатію всієї залі піснями «Ой, Дніпре», «Гетьмани», «Колискова» та інші. З хорових пісень виконано: українські колядки, «Ой, видно село», «Дударик», «Закувала та сива зозуля», «Гуляли, гуляли» тощо.

— Більше двадцяти років працюю в цьому театрі, але чогось подібного ще ні разу не переживав, — сказав після концерту один з німців, що обслуговував сцену.

Думаємо, що це була правда. Про успіх концерту свідчили й без цього зливи оплесків, що покривали кожен виступ української мистецької громади.

Гнат Д—ню.

УВАГА!

Хто має українську машинку до писання та погоджується передрукувати на воскінках у себе вдома підручники, просимо заявити Видавництву «Слово», (10 бльок, кім. 205).

ДО ЧИТАЧІВ І ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Подаємо до відома громадянства, що надалі Видавництво передплати на тижневик «Слово» не прийматиме.

За внесену передплату Видавництво надішле інші видання, які приблизно відповідатимуть вплаченій сумі.

Тижневик «Слово» продаватиметься лише на оселі в Регенсбурзі.

Дирекція Видавництва

Permitted by authority of Military Government, November 1945

Редагує Колегія. — Видає Спілка «Українське Мистецтво», кооператива з обм. порукою в Регенсбурзі. — Адреса Редакції і Адміністрації: Регенсбург, Оселя, бльок 10, м. 205.

Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Kumpfmühler Straße 11

РОЗШУКИ:

Лазаревича Тараса — мама Лазаревич Степанія. Регенсбург, Ріхард-Вагнерштр. 8. (1—5)

Сина Валентина Шпикало — Степан Шпикало, Ашаффенбург «Лагарде». (1—1)

Брата Ярослава і п. Стефку Жураківську — Граб Омелян, Геттінген, Вюрткаэерне. (1—1)

Ярослава Юліяна Рогатинських — рідня, адм. «Слово». (1—1)

Гуля Левка — родичі Гуль Омелян, Байройт, Принц Леопольдкаэерне, сектор 13/59. (1—1)

Інженера Волошина Ярослава, знайомих — Черник Микола. Ландсгут, Нідермаеерштр., укр. табір. (1—2)

Свою рідню — Романюк Іван і Микола, Мироняк Микола і Анна, Вередюк Василь і Параска, Поповича Василя, Дося і Дмитро — Романюк Петро, Карльсфельд, бай Мюнхен, укр. табір. (1—2)

Брата Тихого Івана, (нар. 1901) — Володимир Тихий. Регенсбург, Оселя, бльок II/47. (1—2)

Брата Говоруна Сергія — Говорун Петро. Мюнхен, Дахауерштр. 9. Укр. Червоний Хрест. (1—3)

Шафранського Богдана — дружина Марія Шафранська. Мюнхен, Дахауерштрассе 9/II. (1—3)

Шевчука Тадея (від квітня перебував біля Мюнхена) — Підгірний Ізидор. Мюнхен — Карльсфельд УНРРА, табір 95-278, бльок 15/23. (1—3)

Уцішків: Влодко! Дай знати про себе, просить хтось, хто ще не забув. І. Зол. (1—1)

Станіслава Дзявуру, (останньо в Ессені) — Дзявура Петро з дружиною Надією. Авгсбург, Зоммеказерне, укр. табір, бл. IV, м. 47. (1—2)

Маківського Миколу з Оксаною розшукує родина. Маківська Ольга, Штравбінг, укр. табір, бльок 3/70. (1—1)

Боднара Тараса — родичі: Роман і Марія Боднар. Аллергаузен 45. Кр. Фраізінг. Баварія. (1—2)

Миколу Дутку (нар. 18. XII. 1912). Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Рубінгера Володимира (ур. 1917 р.) — батько Рубінгер Лев. Мюнхен, Укр. Установа Опіки, вул. Розенгайма а. (1—1)

Сина Миколу Костюка (нар. 1914) — Теодор Костюк, Байройт, Бернекерштр. УНРРА — Кранкенгаус. (1—1)

Циганенка Анатолія (останньо Бременфюрде) — мати. Нюрнберг, Фюртеркройцунг, барак фабрики Л. Кольб. (1—1)

Катерину А. Жеребнову (Луданова) — Луданов Андрій. Ландсгут, лагер Регірунгсгебойде, мешк. 53. (1—1)

Сестру Марину Демедюк — Катерина Рожанська. Ашаффенбург, ДП. Камп, Лагардеказерне. (1—1)

Стетиєвич Ілярій — сина Ярослава (1926) Фільсбібург, Грісгойзер. (1—1)

Маргацьку Матрону — Юхим Маргацький. Мюнхен, Шкіряний завод, буд. № 5.

Катерина Куз'як — батька Іваня Куз'як, Регенсбург, Егерфельцт 4. (1—1)

Сина Володимира — Осачук Михайло, Авгсбург, Зоммеказерне, бльок I/110. (1—3)

Брата Степана — Петро Ткачук. Авгсбург, Зоммеказерне, бл. I/110. (1—3)

Дочку і зятя Недельницьких Катерину і Володимира — Еременко Ірина Петрівна, Мюнхен, СС-казерне, бл. Б. III/23. (1—3)

В'юна Якова — В'юн Галина. Мюнхен, Дахауерштрассе 9/II. (1—4)

Тусю Сербин і Осипа Юсків — Парахняк, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. С, кім. 4. (1—1)

Хто знає де перебуває Іван Сусь з Чортківщини, подайте вістку, Семен Сусь, Фільсбібург, лагер Грісгаузер. (1—1)

Хруцьку Неонілю і Підковича Антона — Евгенія Охоцька. Адм. «Слово».

Хто знає про місце перебування мойого брата **Шевченка Івана,** останньо Обер — Рамштадт, Гессен, Штадтсбахлагер, хай подасть на адресу: Шевченко Федот, село Фішбах, Крайс Розенгайм. (1—2)

Брата Гліба, пошукує Микола Старовійт, Інгольштадт, Українян Камп В, УНРРА.

Сина Ярослава — Винарчик Микола. Оттенріх № 7, пост Вальдгюрн, крайс Фогенштраус. (1—2)

Клименко Славку, Андріївську Люсю — Клименко Андрій. Фюссен, Укр. табір. (1—2)

Красновського Володимира — сестра Ольга, Фюссен, укр. табір. (1—1)

Ганну Березу — Марко Береза, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Братів Михайла і Петра — Семотюк Осип, Інгольштадт, Укр. табір. (1—1)

Юрія Ростислава Голуб — батьки. Адм. «Слово». (1—1)

Сеницю Павла, Чернявську Олю, Ольшевську Рену, Когут Іванку — Сениця Михайло. Ашаффенбург, лагер УНРРА № 5, Лагарде. (1-1)

Швагра Федора Шкварок і Кирила Бабій — Петро Шкварок. Ашаффенбург, табор, Лагардеказерне. (1—1)

Боровського Михайла — інж. Боровський Михайло, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Миколу Онищенка — Ніна Крат, Авгсбург, Зоммеказерне, бльок II, мешкання 77. (1—1)

Брата Володимира та його синка/Евгена Зарицьких — брат Антін Зарицький, Авгсбург, Зоммеказерне, бл. 2/77. (1—1)

Яцьковського Ярослава — брат Богдан, Мюнхен, Крайбургерштрассе 20. (1—4)

Маркова Адольфа і Стефу, Майстра Фридерика та знайомих з Варшави — Лисенко Федір, Пасав, Паркштрассе 14, шток III. (1—1)

Сина Захаркова Івана, що був в концентраційнім таборі в Гусен, пост. ст. Георген, Обердонау, відомість про нього подати на адресу: Захарків Михайло, Лаабер 44 б/Регенсбург. (1—2)

Івана Романа Сілецького, останньо Нассав—Вісбаден — Стефанія Сілецька, Ашаффенбург, лагер УНРРА Лягарде. (1—1)

Мигаля Костя, Володимира, Богдана, Тараса, Бориса, Харак Ярослава — Мигаль Григорій, Регенсбург, адм. «Слово». (1—1)

Братів Антона і Мирослава Дубасів — Степан Дубас, Пляттінг, Грабенгассе 295 бай Йоп. (1—4)

Жінку Наталію Остапенко, тестя Бельчева Николая — Остапенко Василь, Ландсгут, УНРРА МР 2, Регірунгсгебойде, Регірунгсплящ. (1—2)

Проф. Осипа Залеського — жінка Гертруда Залеська, Фюссен, Аллген ДП. Камп, бл. VI, мешк. 53. (1-2)

Дружину Клавдію П. Сахненко — Трохим Сахненко, адм. «Слово». (1—4)

Мирона Ярославича, Др. Маріяна Яросевича, Іванну і о. Теофіля Калинчів — др. Орест Яросевич, Ганновер, Якобіштрассе Іа, Брітіте безапунгзоне. (1—1)

Сестру Феник Ніну — Ревенко Оксана, Китцінген, Фасфабрік. (1-6)

Рідних і знайомих — Івасюк Корнель. Регенсбург, Пфаунгассе 6/3. Ламмель. (1—2)

Юзю Ганю Г. і Орест К. де ви є. Подайте вістку — Стефчок. Госляр, Ан ден Кастаніен № 4. (1—1)

П. др. М. Мидловського і всіх знайомих — Козловський Стефан, Фільсек, зідлагер IV/3 Кр. Амберг. (1-2)

Брата Логошняка Володимира і Ганчара Дмитра — Логошняк Ярослав, укр. табір, Інгольштадт. (1-1)

Сина Норика Романа, брата Кононовича, Осипа — Норик Елена, Біберах (Ріс). (1—2)

Річку Тіну — Богданів Микола, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Дочку Галину Голубінцеву, сестру Сердюк — Куда Евдокію — Голубінцева Ліна, Біберах (Ріс). (1-1)

Брата Степана і Павла Лемегу — Лемега Дмитро, Мюнхен, СС-казерне, бл. Б III/29. (1—1)

Макобея Володка, Миколу, Хомчука Дануху, Біланя Федя, Дація із Кигданець — Богдан Робак, Пассав, Седанштр. 65. (1—3)

Сина Юрія — Борис Стриковський, Швайнфурт, Гінденбургкаэерне. (1—3)

Рабія Ярослава, Левкового Стефана, Василя, знайомих — Рябий Евстахій, Карлштасд?, Кофріттассе 445 (1—5)

Ірену і Анаталію Дуцьків — Дуцько Марія, Авгсбург, Зоммеказерне. (1—1)

Знайомих — Лех Іван, Федорук Юрцьо, Бойчук Ярослав — пошукує Федорук Волод. Укр. Ком. в Розенгаймі. (1—2)

Жінку з дитиною Бондаренко Катерину Загорулька Миколу — пошукує Бондаренко Степан. Укр. табір Ульм. (1—4)

Рідних та знайомих, Струк Ірена, Регенсбург, Укр. Оселя, бльок IV. (1—3)

Яцкевича Йосифа і Софію, Думанчука Григорія, Стефанію і Марійцю — Марків Лонгин. Зголошування до адм. «Слово», Регенсбург. (1-3)

Сина Михайла Піхо, останньо в Мінсінген. Відомість про нього прошу надіслати на мою адресу: батько Піхо Антін, Вальбургкірхен кр. Пфаркірхен бай Енттолцнершрейнер, Нідербаерн. (1—5)

Синів Герцик Йосифа і Евгена (Алгорн—Гамбург) — Герцик Іван, Вальбургкірхен (Малерганс) Кр. Пфаркірхен. Нідербаерн. (1—5)

Калета Евгеніюша — сестра Катажина Калета-Спачинська. Міттертаіх, польський лагер. (1—4)

Івченко Елеонору, 18 років, останньо в березні перебувала в Пітніц-Домгартен (Померанія). -2) Дзюбенко Сергія-Іванченко Юрко. Адм. «Слово». (1—5)

Дашкевича Івана — батько Дашкевич Андрій, Регенсбург, оселя, бльок V, мешк. 7. (1—2)

Петровських: Миколу, Мих, та Віру Мих — батько Петровський Михайло, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Островського Івана, що перебував на праці: Штарнберг б. Мюнхена — брат Ілько. Енцкофен б. Платтінг, Деггендорферштр. бай Гаймарл Лоренц. (1—2)

Сина Михайла Степановича, дочку Надію Степанівну — батько Степан Якимович Лушивовк, Еігенвах 36, Кр. Ландсгут. (1—3)

Кореневич Іван, Голодович Михайло і Логуш Ярослав відгукніться на адр.: Саплива Віра, Обергекінг 1. Кр. Лондау — Ізар, Нідербаерн. (1—2)

Норгало Олену (1924) р.), останньо в Лінці — сестра Уманціва Ірина, Мюнхен, Карльсфельд, Укр. табір, бл. 1. к. 19. (1—3)

Марію Шайнюк і Станиславу Грицину — Василь Шайнюк, Новий Ульм, Укр. табір. (1—2)

Емця Андрея і знайомих — Німко Василь, ДП Б. Камп, Штравбінг, Казеренгассе Б—1. (1—1)

Рідних і знайомих — Худів Марія. Штравбінг, ДП Б. (1—1)

Знайомих з Іванів — Іван Малиновський, Штравбінг Б—3, кімн. 66. (1—1)

Знайомих з Жуковець — Дикий і Казюна, Штравбінг, Панцеркаэерне, бл. 4. кімн. 66. (1—1)

Сина Івана Яковича Комисаренко Кубанської, Обл. станиця Попутна — Дарія Омельянівна Окинча, Ландсгут, Регірунгсгебойде, (1—3)

Родину і знайомих зі Львова: Романа Дація, Романа Голода, Богдана Гонту, Романа Занька — Петро Дац, Існе, Кр. Ванген ін Альгау, Гофштадтштр. 14 Б, бай Вегтан. (1-1)

Марусяка Осипа, Бабій Ольгу, Бабія Володимира — Крижанівські, Інгольштадт. (1—1)

Дружину Ольгу з сином Богданом, що останньо мешкали в Брікс — Судети — Др. Борис Базилевич, Новий Ульм, Укр. табір. (1—2)

Кабанцівих: Василя та Лідію — мати Ніна Шарф, Ландсгут II/Б, Клетцімюллерштр. 43. (1—3)

Сина Володимира ур. 1926 р. в селі Настасів, Тернопільського повіту — Колодій Михайло, Укр. табор, Інгольштадт. (1—8)

Левченка Леоніда, Юрія, Галю і Сагову Ліду — Марія Шутько, Штуттгарт, Камштатт, Функеркаэерне бл. 5/30. (1—3)

Фролова Олена — батьки Фролов Василь, лагер Гайденау бай Гамбург. (1—2)

Антоненкова Сергія — брат Антоненко Михайло, лагер Гайденау бай Гамбург. (1—2)

Швагра Івана Стельмаха (1926) останньо перебував в с. Гроссенінг, Василь Матковський, лагер 25, Валдгаузен, Голлендорф, через Брауншвайг. (1—1)

Рідних та знайомих — Щербань Роман, лагер Волькерінг бай Регенсбург. (1—2)

Дружину Марію, сина Ярослава і дочок: Олю і Надію — Гонтар Василь, Інгольштадт, Укр. лагер Б УНРРА. (1—2)

Чапря Ніну — Манько Олег, Швабен, Цузмарсганзен, вул. Ульт 44. (1—1)

Сина Апполона, останньо Криниця — Нікітін Ананій, Авгсбург, Зоммеказерне. (1—2)

Родичів та знайомих — Венке Лев і Марія. Міттертайх, Кр. Тіршенройт, Порцеляпфабрік, УНРРА Камп № 1 а, барак 2, мешк. 15. (1—1)

Панич Теодор — сестра Панич Марія, Альтдорф, бай Ландсгут 1, укр. лагер. (1—1)

Сина Свічкара Володимира — Йосип Свічкар, Альтдорф, бай Ландсгут 1, укр. лагер. (1—1)

Жінку Марію Андріївну Бойко з Югославії — Бойко Петро, Ландсгут, регірунгсгебойде. (1—1)

Брата Осипа і сестру Зофію Паланиця — Іван Паланиця, Регенсбург, Кефферінг Гут. (1—1)

Всеволода Павлогорського (1926) в Панчеве (Югославія) — Ніна Павлогорська, Ландсгут, регірунгсгебойде 44, Баерн. (1—1)

Рідних і знайомих з Городка — Іван Цікало, Кефферінг, Гут. (1—1)

Параску Клинюк, знайомих з Тюдева — Довгонюк Стефан, Штравбінг, лагер. (1—1)

Даниленко Женю — сестра Ліда, Штравбінг, Ландсгутерштр, 74. (1—2)

О. Романишина Богдана з ріднею, Олійника Володимира — Демків Іван. Всіх хто знає про їх долю повідомити: ДП 5 Камп, Штравбінг, Казеренгассе Б—I. (1—2)

Рідних і знайомих — Кітраль Кароль, ДП 5 Камп, Штравбінг, Казеренгассе Б—I. (1—3)

Рідних і знайомих — Кучера Михайло, ДП 5 Камп, Штравбінг, Казеренгассе Б—1. (1—1)

Брата Паїка Михайла та знайомих — Стефан Паїк, Регенсбург, адмін. «Слово». (1—1)

Рідних і знайомих — Старостак Осип, ДП 5 Камп, Штравбінг, Казеренгассе Б—I. (1—1)

Бреславця Бориса — Жабскій, адм. «Слово». (1—1)

Морозова Павла — батьки Іван і Наталія Морови, Авгсбург, укр. таб., Зоммеказерне, бл. 3, м. 6. (1—2)

Друзів та знайомих — Білоус Евстахій, Лянгемаркштр. 34, Етвеге (бай Вегра), Кр. Кассель. (1—2)

Рідних та знайомих — Евлахов Іван, Нідергекінг, Ландау/Ізар. (1—4)

Матір Марію Гергардт та братів і сестер — Іван Гергардт, Нідергекінг, Ландау/Ізар. (1—1)

Скрипку Андрія (1907) останньо Губіно або Міцинг — Скрипка Настя, Нюрнберг, дорф Маяк, барак 2. (1—2)

Матір Луізу Войерле та сестру Елеонору Ерлінгер — Войерле Павло, Енглманзберг/Філс. (1—1)

Дружину Ерну Кеслер з дітьми — Кеслер Александр, Енглмансберг Філс. (1—1)

Мороз Соню (1926), Маню (1929), останньо Грундмюлен, лагер Мічерліх — Мороз Семен, Рот б/Нюрнберг, Кілянсдорфштр. 21. (1—1)

Дем'янiва Михайла, Тібінген та знайомих з Калуша — Одежинський Богдан, Карльсфельд, барак Б/21. (1—2)

Івана і Лідію Одежинських — Одежинський Богдан, Карльсфельд. (1—2)

Сина Зіноватного Володимира, останньо Люнец — Зіноватний Іван, Авгсбург 3, Віллерштр. 31, б/Гозер. (1—1)

Турчина Петра, зятя і дочку Марію та брата Чорнія Ілька (всі з Хитевич, п. Рудки) — Лопадчак Олекса, Авгсбург, Зоммеказерне, бльок IV/79. (1—2)

Василя Гринiва зі Львова, який мешкав при вулиці Казимирівській 3 — брат Теодор Гринів, Карльсфельд біля Мюнхену, укр. табір, барак 9, мешк. 11. (1—4)

Брата Василя, останньо на Словаччині — Катерина Кам'янка, адм. «Слово». (1—2)

Шиманського Петра, Василя Пелеха і Евстахія Ільчишина — Гриць Мелех, Бамберг, Медхеншуле 2. (1—1)

Петра Колотило, Романа Зазулика і Марію Кузик — Микола Колотило, Бамберг, Медхеншуле 2. (1—1)

Юрка Майковича — Анна Бринчак, Бамберг, Медхеншуле 2. (1—1)

Івана Робка — Микола Малий, Бамберг, Медхеншуле 2. (1—1)

Дмитра Михайлович — Анна Михайлович, Бамберг, Медхеншуле 2. (1—1)

Фенна Бакайла — Михайло Кацелюх, Бамберг, Медхеншуле 2. (1—1)

Кубал Івана і Миколу — Кубай Дмитро, Регенсбург, Шпильгоф 4. (1—1)

Марію Бойко з Югославії — Петро Бойко, Ландсгут, Регірунгсгебойде 52. (1—2)

Сестру Анну Локоту — Іван Локота, Ландсгут, Ніколайшуле. (1—1)

Леонтовича Івана і Олександра, Прищенка Микиту та Синева Саву (1933) — Берло Іван, Ландсгут, Францзайфештр. 13. (1—3)

Племянника Олександра Шеповського — Дарія Окинча, Ландсгут, Регірунгсгебойде. (1—3)

Мирон Яросевич, др. Орест Яросевич, о. Теофіль Калинич, Іванна з Яросевичів Калинич, др. Микола Сушко — Марія Яросевич, Ноймаркт бай Нюрнберг (Опф), Дурхгангсгаэер, Лазаретт. (1—1)

Білик Володимир — рідних та знайомих, Ноймаркт, Дурхгангсгаэер. (1—1)

Макара Вовк — Ніна Крігер, адм. «Слово». (1—1)

Ефімова Павла — син Ефімов Олександр, лагер Гайденау бай Гамбург. (1—1)

УВАГА!

З технічних причин усі друки Спілки «Українське Мистецтво» виходять без кількох українських літер.

УВАГА!

Подаємо розцінку оголошень, що вміщуються в українському тижневику «Слово».

1. Для установ, підприємств, учбових та інших закладів:

сторінка	800 Р/М
1/2 сторінки	400 Р/М
1/4 сторінки	200 Р/М
1/8 сторінки	100 Р/М
1/16 сторінки	50 Р/М

2. Оголошення про розшуки з розрахунку 50 пфенігів за слово за один раз вміщення в газеті

Адміністрація.